

mindelighed være tilstrækkelig. Reglen påses ex officio.

Efter bestemmelsens *stk. 2* fastsættes vurderingsmandens vederlag om fornødent af skifteretten. Det er således kun i tilfælde, hvor der mellem rekvirenten og vurderingsmanden er uenighed om vederlaget, at skifteretten skal træffe afgørelse. Såvel rekvirenten som vurderingsmanden, men efter omstændighederne også arvinger eller legatarer, hvis lod ville kunne blive påvirket af størrelsen af vederlaget, vil kunne indbringe spørgsmålet for skifteretten.

Efter bestemmelsens *stk. 3* afholdes udgifter til sagkyndige vurderinger som udgangspunkt af boet som boudgift, idet vurderinger normalt vil være et nødvendigt led i en korrekt bobehandling. Skifteretten findes dog undtagelsesvis at burde kunne bestemme, at andre, f.eks. en eller flere af arvingerne, eller det offentlige, helt eller delvis skal afholde vurderingsudgiften. Sådan bestemmelse vil komme på tale, hvor en eller flere arvinger har afgivet bevidst urigtige oplysninger, der har ført til et forkert vurderingsresultat, eller hvor skattemyndigheden har forlangt en vurdering eller omvurdering, hvis resultatet ikke afviger væsentligt fra den oprindelige værdiansættelse.

Bestemmelsen svarer til § 90 i lovudkastet i betænkningen.

Til kapitel 27

Klage over bobestyrere

Som et væsentligt element i lovforslaget indgår, at behandlingen af de hidtidige offentlige skifteretsboer lægges ud til selvstændige bobestyrere, og at de hidtidige regler om behandling af eksekutorboer indordnes under det nye bobestyrerbehandlingsystem.

Forslaget herom nødvendiggør regler, der sikrer en kontrol med bobestyrerens behandling af dødsboer.

Ved valg af kontrolsystem er det tilstræbt at skabe et så handlekraftigt system som muligt, der samtidigt fremstår smidigt og ubureaukratisk.

En lang række af bestemmelserne i lovforslaget sikrer arvinger, legatarer og kreditorer en løbende information fra bobestyreren om alle væsentlige forhold ved bobehandlingen, jf. herved forslagens § 15 (skifteværger), § 45 (skriftlig meddelelse om væsentlige beslutninger i boet), § 47 (meddelelse om arvet), § 52, stk. 2, (tilsendelse m.v. af åbningsstatus), § 53 (forelæggelse af væsentlige spørgsmål; klageadgang), § 54 (løbende orientering om forløb og afslutning), § 55 (indkaldelse til bomøder), § 56 (forelæggelse af fordringer til prøvelse), § 68 (forelæggelse af

boopgørelse til godkendelse), og § 70 (de fleste af disse regler tilsvarende anvendelige i insolvente boer).

Ved fremover at give arvinger, legatarer og kreditorer en sådan bredere information om bobehandlingen, er det enklest og naturligt at lade disse tage initiativet, hvis de finder, at de ikke får den krævede information, eller hvis de finder, at bobestyreren ikke behandler boet på en tilfredsstillende måde, og at det som følge heraf er påkrævet at klage over bobestyreren til skifteretten. Ved at bygge kontrolsystemet op om disse løbende underretninger, findes der at være tilvejebragt et effektivt og handlekraftigt system.

Skifteretten har mulighed for at gribe ind over for en bobestyrer, der ikke behandler et bo forsvarligt, ved at forlange oplysninger m.v. efter forslagens § 92, ved at meddele pålæg og løbende indberetningspligt efter forslagens § 54, stk. 2, ved at fastsætte frist for bobehandlingens afslutning efter forslagens § 66, stk. 4, ved at fastsætte frist for berigtigelse af fejl og mangler ved boopgørelsen efter forslagens § 79, stk. 4, og ved at afsætte bobestyreren efter forslagens § 41.

Til § 96

Bestemmelsens *stk. 1* foreskriver, at klager over bobestyrere skal indgives skriftligt, idet en mundtlig klage almindeligvis ikke vil give et tilstrækkeligt fast grundlag for en klagebehandling. Modtager skifteretten en mundtlig henvendelse, følger det imidlertid af forslagens § 91, at skifteretten skal vejlede om klageadgangen og om nødvendigt bistå den pågældende med at udfærdige en skriftlig klage.

Ved bestemmelsens *stk. 2* er fastsat en frist for klager over afgørelser, der træffes af bobestyreren. Klagefristen er fastsat til 2 uger fra det tidspunkt, hvor klageren fik kendskab til afgørelsen, og fristen svarer dermed til kærefristen. Ligesom i retsplejelovens § 394 findes der dog at burde gives skifteretten adgang til undtagelsesvist at behandle en klage, der er modtaget efter fristens udløb.

Det er ikke fundet nødvendigt at fastsætte en frist for klager over andet end afgørelser.

Reglerne om opsættende virkning i bestemmelsens *stk. 3*, svarer til, hvad der gælder efter retsplejelovens § 395 i kæresager.

Bestemmelsen svarer til § 91 i betænkningens lovudkast.

Til § 97

Snarest muligt efter at have modtaget en klage over en bobestyrer eller en afgørelse truffet af denne, skal skifteretten forelægge klagen for bobestyreren.